

[Arne Melchior]

med de fire partier, om, hvem han ville orientere eller ej – jeg aner det ikke, for jeg var ikke til stede, og det må de herrer selv diskutere – vil jeg advare imod den utilstedelighed og uanstændighed . . . (*Afbrydelse*). Jo, hr. Poul Schlüter har her sagt, at finansministeren skulle have orienteret de fire gamle partier om, hvem han ville holde kontakt med. Om finansministeren har sagt noget sådant eller ej, er efter min opfattelse af, hvordan parlamenter virker, og hvordan dette parlament virker, ikke til referat fra dette sted, og jeg vil gerne advare imod, *hvor* dybt man kan begive sig hen med sladder og det, der er ringere end sladder. (*Tilråb*).

Formanden:

Nu tror jeg, vi skal se på et eller andet tidspunkt at få afsluttet. Vi har en mulighed for at bruge forretningsordenens § 31 om afslutning af forhandlingerne. Den har ikke været brugt endnu, i den tid jeg har været formand, men jeg agter at bruge den inden ret længe, hvis forhandlingerne ikke kan finde deres afslutning.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg synes, det er udmærket, at der opstår en meget stor uvilje i denne sal mod en debat af denne art. Men må vi så have lov til at minde om, hvem der startede den? Denne debat er startet af hr. Ellemann-Jensen og blev klart fulgt op af andre. Hr. Ellemann-Jensen kom med en påstand om, at et fremtrædende medlem af centrum-demokraterne skulle have henvendt sig til regeringen for at falde de andre partier i ryggen. Det har startet denne debat.

Jeg kan godt forstå, at hr. Christophersen synes, det er en ubehagelig debat. Det ubehagelige ligger i, at vi tillod os at svare, og finansministeren har nu klart og tydeligt tilbagevist både det, som hr. Ellemann-Jensen var inde på, og det, som hr. Poul Schlüter var inde på.

Det er sørgeligt, at debatter her i tinget om sådan noget som ejendomsskatter skal ende i insinuationer og angreb på så løst et grundlag, som det har været tilfældet i denne sag. Tilbage står, at vi nu får en afstemning, og ved denne afstemning – gentager jeg – ser jeg med glæde hen til, at hr. Poul Schlüters, hr.

Christophersens og hr. Glistrups mange, mange, mange stemmer, som de altså ikke har brugt i rette tid, nu får lejlighed til at redde denne sag, som centrum-demokraterne med 6 fremtrædende medlemmer ikke er i stand til at klare.

Formanden:

Jeg vil nu stille *forslag om afslutning af forhandlingerne* efter forretningsordenens § 31, som lyder:

»Finder formanden, at forhandlingerne drages utilbørligt i langdrag, kan han foreslå deres afslutning. Tinget træffer da afgørelsen uden forhandling, efter at navnene på dem, der har forlangt ordet, er oplæst.«

I dette øjeblik står på min liste hr. Flygaard, hr. Hagen Hagensen, hr. Kurt Hansen, hr. Brixtofte og ministeren for skatter og afgifter.

Jeg foreslår altså, at forhandlingerne afsluttes, når de, der er indtegnet, og hvis navne jeg lige har læst op, har haft adgang til at få ordet. Ønskes der afstemning om mit forslag? (*Glistrup: Ja*). Vi må så stemme om mit forslag:

Forslaget om forhandlingernes afslutning vedtoges med 132 stemmer mod 23.

Formanden:

Herefter afslutter vi debatten med de indtegnede talere, der ønsker ordet. Først har hr. Flygaard ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Det har for så vidt været meget interessant at følge dette borgerlige opgør, for som et sådant må man jo betragte den diskussion, der har været ført her i tinget det sidste stykke tid. Jeg synes imidlertid nok, at det er en helt urimelig anklage og bebrejdelse, venstre, de konservative og fremskridtspartiet retter mod centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti: at de har svigtet det, de har stået for. For hvis man bedømmer situationen, som den foreligger på nuværende tidspunkt, kan man konstatere, at regeringen har flertal for det foreliggende lovforslag også uden om de 3 forligspartier, og på den baggrund kan